

Effectiveness of Group Cognitive-Behavioral Therapy on Death Anxiety among the Bereavement Elderly Men

Ghamari kivi H¹, Zahed bablan A², Fathi D^{*3}

Abstract

Introduction and purpose: The mourning experience is a common phenomenon among elderly. Losing friends and peers along with senility and proximity to death intensify anxiety of death. The aim of present study was to assess the effectiveness of group cognitive-behavioral therapy on death anxiety among the bereavement elderly man.

Materials and Methods: The current study is a quasi experimental research using posttest-pretest with control group. We used convenience sampling method to include 30 elderly residing at a nursing homes in Ardebil City. Templer Death anxiety questionnaire (*DAS*) was administered in both pretest and posttest. The cognitive-behavioral intervention was implemented during eight sessions and each session takes about 90 minutes. Data were analyzed using analysis of covariance (ANCOVA).

Findings: Our findings indicated that group cognitive-behavioral therapy significantly reduced death anxiety of elderly ($p < 0.001$).

Conclusion: According to the results of this research, group cognitive-behavioral therapy reduces death anxiety of elderly via helping them to accept death.

Key Words: Group Cognitive-Behavioral Therapy, Death Anxiety, the Bereavement Elderly

Received: 2015/04/24

Accepted: 2015/09/1

Copyright © 2018 Quarterly Journal of Geriatric Nursing. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution International 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>) which permits copy and redistribute the material, in any medium or format, provided the original work is properly cited.

1 - Associate professor, University of Mohaghegh –Ardabili, Ardabil, Iran

2 - Associate professor, University of Mohaghegh –Ardabili, Ardabil, Iran

3 - M.A in rehabilitation counseling, University of Mohaghegh –Ardabili, Ardabil, Iran

(Corresponding Author): E-mail: Davodfathi69@gmail.com

اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر اضطراب مرگ در سالمندان مرد سوگوار

حسین قمری کیوی^۱، عادل زاهد بابلان^۲، داود فتحی^{۳*}

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۲/۴

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۶/۱۰

چکیده

مقدمه و هدف: تجربه ی سوگ یک پدیده شایع در سالمندان است. از دست دادن دوستان و همسالان از یک سو و پدیده ی پیری و نزدیک شدن به سال های پایانی زندگی، موجب افزایش برانگیختگی ذهنی و اضطراب سالمندان نسبت به پدیده ی مرگ می شود. پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر گروه درمانی شناختی-رفتاری بر اضطراب مرگ در سالمندان مرد سوگوار انجام شد.

مواد و روش ها: پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی و طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش سالمندان دارای تجربه ی سوگ در یکی از مراکز سرای سالمندان شهر اردبیل در سال ۱۳۹۳ بودند. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس ۳۰ سالمند دارای تجربه ی سوگ انتخاب شدند. از پرسشنامه ی اضطراب مرگ تمپلر (DAS) به عنوان پیش آزمون-پس آزمون در این پژوهش استفاده شد و مداخله شناختی رفتاری بصورت گروهی در ۸ جلسه ی ۹۰ دقیقه ای روی آنها اجراء شد. داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج تحلیل داده ها حاکی از آن بود که درمان شناختی، - رفتاری گروهی بر اضطراب مرگ سالمندان موثر بوده است و بین دو گروه تفاوت معنی داری وجود داشته است ($p < 0/001$).

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این پژوهش، گروه درمانی شناختی رفتاری از طریق کمک به سالمندان در پذیرش مرگ، موجب کاهش اضطراب مرگ سالمندان می شود.

کلید واژه: گروه درمانی شناختی رفتاری، اضطراب مرگ، سالمندان سوگوار.

۱- دانشیار، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲- دانشیار، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره ی توانبخشی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

(نویسنده مسؤول). پست الکترونیکی: Davodfathi69@gmail.com

مقدمه

سوگ^۱ حالت غم و اندوه و ناراحتی شدید درونی در واکنش به از دست دادن شخص یا عقیده و فکری خاص است. سوگ فرایندی است که در طول زمان تکامل می یابد، ولی مفهوم سوگ معمولاً به کثرت واکنش های پیچیده ای اشاره دارد که پس از جدایی و از دست دادن، و علی الخصوص پس از فقدان و مرگ یک عزیز به وجود می آید (۱). حال آنکه سوگواری به مفهوم دقیق تر به فرایند انحلال سوگ اطلاق می شود (۲). شیوه های مرگ یکسان نیستند و مرگ ممکن است ناگهانی، فجیع، تدریجی یا مبهم باشد و واکنش به آن می تواند بهنجار یا نابهنجار باشد (۳). دوام و تظاهر سوگ در میان گروه های مختلف فرهنگی به میزان قابل ملاحظه ای متفاوت است (۴). در برخی فرهنگ ها زمان اتفاق مرگ در نوع سوگ باز ماندگان نقش پیدا می کند و تحقیقات نشان داده است که تحمل مرگ هایی که در راه اهداف والا و ارزشهای انسانی و دینی رخ داده است، سهل تر است (۳). سوگ، مجموعه ای از احساسات، افکار و رفتارهایی است که وقتی فرد با فقدان و یا تهدید فقدان مواجه می شود، در درون او به جنبش در می آید. سوگ، هم پدیده های درونی (افکار و احساسات) و هم بیرونی را در بر می گیرد (رفتارهای مربوط به سوگ مانند گریه کردن و...) (۵). سوگ پدیده ای رایج در بین سالمندان است. ماهیت سالمندی ایجاب می کند که با فقدان های متعددی مواجه شود و موقعیت ها، موفقیت ها و افراد مختلفی را از دست بدهد و نتواند با فقدان آنها خوب کنار آید (۶). بنابراین مداخله در سوگ در بازتوانی افراد سالمند و درمان به موقع آنها و همچنین کاهش علائم سوگ ضروری به نظر می رسد.

1-grief

یکی از معروف ترین درمان های شناخته شده که حجم عظیمی از تحقیقات را به خود اختصاص داده، درمان شناختی - رفتاری^۲ (CBT) است. در رویکرد رواندرمانی شناختی رفتاری، به مراجعان در رشد مهارت هایی برای تغییر رفتار، ارتباط با دیگران، حل مسئله، کشف افکار و عقاید تحریف شده، به چالش کشیدن بدن و تغییر باورها و نگرش های غیرمفید، و بازسازی شناختی کمک می شود (۷). درمان شناختی رفتاری بصورت انفرادی و گروهی بکار می رود. در این درمان بصورت گروهی، تغییرات درمانی حاصل از بینشی نیست که از تعامل گروهی نشئت می گیرد، بلکه در نتیجه ی استفاده ی مراجع از راهبردهای تغییر که توسط درمانگر آموخته می شود، به وجود می آید (۸). معمول ترین فنون مورد استفاده در درمان شناختی رفتار گروهی عبارتند از: بازسازی شناختی (تصحیح افکار ناکارآمد)؛ تجربه ی افکار (قادر ساختن افراد برای آزمایش افکار خود)؛ تنظیم خلق (ارزیابی درمانگر و کمک به اعضاء در نظارت بر تعییرات عاطفی)؛ تکلیف منزل (فراهم کردن فرصت برای تمرین و تقویت مهارت ها) و جلسه ی حمایتی (تقویت و نگهداری مهارت پس از خاتمه ی درمان) (۹). پژوهشی با هدف بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری به شیوه ی گروهی بر میزان افسردگی گزارش داده که گروه درمانی شناختی رفتاری بر کاهش افسردگی بیماران مبتلا به افسردگی خفیف موثر است (۱۰). پژوهشی نیز با هدف ارزیابی اثربخشی گروه درمانی شناختی - رفتاری بر اضطراب، افسردگی و امیدواری زنان مبتلا به سرطان سینه صورت گرفت و نتایج پژوهش ضرورت

2-Cognitive behaviour therapy

داری کند(۱۵). این عامل باعث آشکار سازی ترس از مرگ وی شود. داشتن کمی اضطراب در باره ی مرگ طبیعی است، اما چنان چه این اضطراب خیلی شدید باشد، سازگاری کارآمد را تضعف می کند. سالمندانی که در مؤسسات سالمندی زندگی می کنند، به علت کاهش اعتماد بنفس، نقص در فعالیت های حرکتی، از دست دادن دوستان و نزدیکان و ابتلا به بیماری های مزمن، در معرض استرس و اضطراب بیشتری قرار دارند(۱۶). پژوهشی در مطالعه ای بر روی ۱۲۰ سالمند بیوه و متأهل ۶۰ تا ۷۵ ساله نشان می دهد که اضطراب مرگ در آنهایی که همسرانشان فوت شده بیشتر از افرادی است که همسرشان در قید حیات بوده است(۱۷). همچنین پژوهشی بر روی ۱۴۵ سالمند ۶۰ سال و بالا تر با موضوع بررسی شیوع اضطراب مرگ در سالمندان مسلمان نشان داد که افراد ساکن در آسایشگاه سالمندان دارای اضطراب مرگ بیشتری نسبت به دیگران بودند(۱۸). پژوهشی با هدف تعیین اثر بخشی معنی درمانی بر اضطراب مرگ در سالمندان انجام شد که نتایج پژوهش حاکی از اثر بخشی معنی درمانی در کاهش اضطراب مرگ سالمندان بود(۱۹). پژوهشی نیز با هدف بررسی تأثیر اضطراب مرگ و سن بر رفتارهای ارتقاء بخش سلامتی، به این نتیجه دست یافت که افرادی که اضطراب مرگ بالایی دارند در مقایسه با افرادی که فاقد اضطراب مرگ می باشند بیشتر درگیر رفتار های ارتقاء بخش سلامتی می شوند(۲۰).

بنابراین تعیین اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر بهبود علائم اضطراب مرگ سالمندان سوگوار، برای افزایش تاب-آوری آنها در مقابل اثرات ناشی از سوگ، ضروری به نظر می رسد . از طرفی تحقیقی در ایران در زمینه ی بررسی تأثیر اثربخشی

بکارگیری درمان های روان شناختی در کنار درمان های متداول دارویی برای بیماران را نشان داد (۱۱). پژوهشی دیگر با هدف بررسی اثربخشی درمان شناختی - رفتاری مدیریت استرس بر اضطراب و افسردگی بیماران زن مبتلا به آلپسی آرئاتا انجام شد یافته های پژوهش نشان دادند که درمان شناختی - رفتاری مدیریت استرس در کاهش اضطراب و افسردگی مبتلایان به آلپسی آرئاتا مؤثر است(۱۲). همچنین پژوهشی با هدف تعیین تأثیر گروه درمانی شناختی بر اضطراب زنان سالمند شهر کرمانشاه نشان می دهد که شناخت درمانی گروهی اضطراب سالمندان را کاهش می دهد(۱۳).

اضطراب، هیجانی انطباقی است که به ما کمک می کند تا برای تهدید احتمالی برنامه ریزی کرده و آماده شویم. افراد با اختلالات اضطرابی، احساساتی مانند بی کفایتی، خطر، تهدید و از دست دادن کنترل نسبت به رفتار ها و اعمال خود دارند. آنها از مورد انتقاد واقع شدن می ترسند و به فقدان و یا مرگ اطرافیان فکر می کنند(۱۳). اضطراب مرگ^۱ یکی از علائمی است که افراد سوگوار را تحت تأثیر قرار می دهد. این نوع اضطراب در حیطه ی روانپزشکی می باشد که شامل: افکار، ترسها و هیجانات مرتبط به واقعه ی پایانی زندگی و فرا تر از حالات نرمال زندگی می باشد(۱۴). اضطراب مرگ احتمالاً به طرق گوناگون خود را آشکار می سازد که یکی از شایع ترین راههای آن اجتناب است که در آن برخی افراد بصورت آگاهانه از شرکت در عزاداری ها و یا دیدار دوستان در حال مرگ اجتناب می کنند چون این موارد بصورت نگرانی و ناراحتی در آنها می شود ، ممکن است فرد بصورت ناخودآگاه به دلیل مشغله ی فراوان از شرکت در این مراسم خود

1-death anxiety

در پایان نیز در پس آزمون اجراء شد و داده ها با روش آماری کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ملاک ورود به پژوهش حاضر شامل داشتن تجربه‌ی فقدان و سوگ، دارا بود ملاک های سالمندی، نداشتن اختلال روانپزشکی و عدم مصرف داروهای روان پزشکی بود و ملاک خروج از پژوهش عدم رضایت اعضا از ادامه شرکت در پژوهش و ناتوانی درمان جویان از انجام برنامه های طرح درمانی بود. همچنین قبل از اجرای درمان هدف از اجرای طرح پژوهش با آزمودنی ها مطرح شد و آزمودنی ها آزادانه وارد پژوهش شدند و همچنین محیط مناسبی برای اجرای گروه درمانی در نظر گرفته شد.

ابزار این پژوهش مقیاس اضطراب مرگ بود که توسط تمپلر (۱۹۷۰) ساخت و اعتبار یابی شده است (۲۰). این مقیاس ۲۵ آیتم دارد که ۱۷ آیتم مثبت و ۸ آیتم دیگر منفی است. آزمودنی به هر ماده بر اساس انتخاب یکی از پنج گزینه هرگز (۰)، کم (۱)، متوسط (۲)، زیاد (۳) و خیلی زیاد (۴) پاسخ می دهد. حداقل و حداکثر نمره ای که هر آزمودنی در این مقیاس می گیرد به ترتیب صفر و صد می باشد. نمره بالا، معرف درجه ی بالایی از اضطراب مرگ می باشد و نمره پایین حاکی از اضطراب مرگ پایین است. در مطالعه‌ای ضریب آلفای کرونباخ مقیاس اضطراب مرگ ۰/۸۳ و روایی همزمان آن به وسیله همبستگی این مقیاس با مقیاس اضطراب آشکار ۰/۲۷ و با مقیاس افسردگی ۰/۴۰ گزارش شد (۲۰). پایایی و روایی این پرسشنامه را در ایران بررسی شده و ضریب پایایی تصنیفی را ۰/۶۲ و ضریب آلفای کرونباخ را برای کل پرسشنامه معادل ۰/۷۳ بدست آمد (۲۲).

گروه درمانی شناختی رفتاری بر اضطراب مرگ در سالمندان داغیده صورت نگرفته است که نتایج این تحقیق می تواند برای مراکز بالینی، بیمارستانهای روانی، درمانگران و پژوهشگران نیز مفید و سودمند باشد. بطور کلی پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سوال است که آیا گروه درمانی شناختی رفتاری موجب کاهش اضطراب مرگ در سالمندان سوگ دیده می شود؟

مواد و روش ها

روش پژوهش از نوع شبه آزمایشی و طرح پیش آزمون و پس-آزمون نیز با گروه کنترل می باشد. جامعه ی پژوهش شامل تمامی سالمندان سوگوار شهر اردبیل در سال ۱۳۹۳ تشکیل دادند. که از این تعداد ۳۰ نفر سالمند سوگوار در مرکز سرای ماندگاران شهر اردبیل، با پرسشنامه تجربه‌ی سوگ (GEQ) و مصاحبه ی بالینی پیرامون سوگ و به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و در ۲ گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) به صورت تصادفی جایگزی شدند. که ۳۰ نفر سالمند در دسترس را بر اساس حروف الفبا مرتب و به دو گروه زوج و فرد تقسیم شدند و گروه درمانی شناختی رفتاری براساس بسته درمانی ویژه‌ی افراد مبتلا به سوگ نابهنجار (۲۱)، در هشت جلسه‌ی ۹۰ دقیقه ای و به مدت سه هفته در گروه آزمون اجرا گردید. در این درمان از فونوی مانند بازگویی روان شناختی، آموزش آرامش عضلانی، تخلیه هیجانی، حساسیت زدایی تدریجی، استفاده از روش های تجسمی و آموزش مهارتهایی برای کنار آمدن با سوگ استفاده شده است. در جلسه‌ی اول یک پیش آزمون برای هر دو گروه اجراء شد، سپس گروه آزمایش در معرض متغیر مستقل قرار گرفت و

جدول شماره ۱- اطلاعات جمعیت شناختی پژوهش

گروه	تعداد	سن			تحصیلات		
		۶۰-۶۵	۶۵-۷۰	۷۵-۷۰	دیپلم و دیپلم به پایین	راهنما بی	لیسا نس و بالتر
آزمون	۱۵	۱	۹	۵	۸	۴	۳
کنترل	۱۵	۰	۷	۸	۷	۴	۴
مجموع	۳۰		۳۰		۳۰		

جدول ۱ اطلاعات مربوط به وضعیت سنی و تحصیلات آزمودنی ها را در دو گروه آزمون و کنترل نشان می‌دهد. هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر اضطراب مرگ سالمندان سوگوار بود که در این راستا جدول ۲ آماره های توصیفی آزمودنی‌ها در گروه کنترل و آزمون را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۲- توصیف اضطراب مرگ در پیش آزمون و پس آزمون دو گروه کنترل و آزمون

متغیر	گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار
اضطراب	پیش	کنترل	۱۵	۲۰۰۰۰
مرگ	آزمون	کنترل	۱۵	۹۶۶۰
	پس آزمون	کنترل	۱۵	۸۶۴۰
	آزمون	کنترل	۱۵	۵۵۰۰

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار نمرات اضطراب مرگ در پیش آزمون و پس آزمون گروه کنترل و آزمون را نشان می‌دهد. همچنین به منظور بررسی یکسانی واریانس ها در گروه های آزمون و کنترل، آزمون لوین انجام شد.

جدول ۳- نتایج آزمون لوین مبنی بر پیش فرض تساوی واریانس ها در آزمون تحلیل کوواریانس

F	درجه ی آزادی ۱	درجه ی آزادی ۲	سطح معنی داری
۲۰۱	1	۲۸	۰.۱۷

مراحل انجام گروه درمانی درمان شناختی رفتاری

جلسه اول:

مصاحبه اولیه بالینی با افراد داغ دیده و ایجاد ارتباط در یک محیط امن و حمایت کننده، احساس همدردی، توضیح درباره ی اهداف، بررسی وضعیت و شرایط فعلی بصورت کیفی و بیان احساسات و هیجانات.

جلسه دوم:

بازگویی روان شناختی به مدت یک ساعت که شامل عادی سازی پاسخ ها، تعدیل و تخلیه هیجانات در یک محیط حمایت شده و بیان احساسات و هیجانات و واکنش ها به هنگام مواجهه.

جلسه سوم:

آشنایی با مفهوم "هیجان" و آشنایی با مفهوم و علایم افسردگی بصورت ساده و تاثیر آن بر تشدید علایم داغ دیدگی و ارائه تکلیف خانگی، در تمام جلسات بعدی که ابتدا موارد مطرح شده در جلسه قبل مرور می شود و موفقیت و یا عدم موفقیت در انجام تکلیف خانگی ارئه شده در جلسه قبل بررسی می گردد. در ضمن تمام جلسات همراه با تکلیف خانگی می باشند.

جلسه چهارم:

آموزش و آرامش بخشی عضلانی به منظور کاهش نشانه های پز انگیختگی.

جلسه پنجم:

استفاده از روش های تجسمی، شامل روش جایگزینی ذهنی افکار و خاطرات خوشایند به هنگام یاد آوری خود به خود افکار و خاطرات مزاحم در رابطه با فرد از دست رفته و نیز روش کوچک کردن و دور کردن تصویر خاطرات به منظور مقابله با افکار مزاحم یا توقف فکری.

جلسه ششم:

تکنیک های مربوط به اجتناب از خاطرات و واقعه ی ناراحت کننده، شامل حساسیت زدایی تدریجی.

جلسه هفتم:

اجرای روش جابه جایی نقش، بصورتی که فرد داغ دیده خود را به جای فرد از دست رفته بگذارد و حرف ها و خواسته ها و هیجاناتش را با فرد از دست رفته بیان کند و کامل کردن جملات ناتمام.

جلسه هشتم:

آموزش مهارت‌ها و از سر گیری فعالیت های روز مره و هنر درمانی (تجسم و سمبل قرار دادن متوفی در نقاشی،...) که باعث می شود فرد داغ دیده از نظر عاطفی متوفی را با خود جایگزین نماید.

یافته ها

پژوهش حاضر بر روی ۳۰ نفر سالمندان سوگوار دارای دامنه سنی ۶۵-۷۵ سال انجام شد که نمونه ی پژوهش را مردان سالمند تشکیل دادند. اطلاعات جمعیت شناختی پژوهش در جدول ۱ نشان داده شده است.

رفتاری در بهبود اختلالات اضطرابی است (۲۸). همچنین پژوهشی به اثربخشی سوگ درمانی در زوجینی که اقدام به خودکشی کردند پرداخت و نتایج نشان دادند که این درمان در خود تفکیکی، واکنش عاطفی و برش عاطفی مؤثر بود (۲۹). تحقیقات حاکی از آن است که افراد سالخورده پذیرش بهتری از مرگ دارند، ممکن است ترس یا انکار مرگ در آنان به دلیل شکست و محدودیت های زندگی و یا به علت عدم رشد کافی فرد از نظر روانشناختی باشد و یا ممکن است که افرادی از مرگ بهراند که در زندگی اهدافی داشته باشند و هنوز به آن نرسیدند (۶).

طبق نظریه‌ی کنار گیری اجتماعی، وقتی که سالخوردگان در انتظار مرگ هستند عقب نشینی متقابل بین آنها و جامعه صورت می‌گیرد و سالخوردگان سطح فعالیت خود را کاهش می‌دهند و کمتر تعامل می‌کنند و بیشتر سرگرم دنیای درونی خود می‌شوند (۳). رویکرد شناختی رفتاری با تأکید بر فعالیت های عینی و رفتاری، فرد را به انجام تکالیف اجتماعی تحریک می‌کند و با درگیری فرد در فعالیت های اجتماعی، می‌توان میزان درگیری های ذهنی با مرگ را کاهش دهد. می‌توان گفت که درمان شناختی- رفتاری گروهی ظرفیت سالمندان را در شناخت احساسات خود و دیگران در باره ی مرگ بالا برده و با ایجاد انگیزه در آنها کمک کرده تا آنها اضطراب خود را کنترل کنند و همچنین نگرش خود نسبت به مرگ را تعدیل کنند. از سوی دیگر حضور در گروه، با افرادی که با مشکلی مشابه روبه رو هستند و وجود دیدگاه های متفاوت آنان در باره ی مرگ می‌تواند از بار اضطراب مرگ بکاهد. تخلیه ی روانی و بیان احساسات در مورد مواجهه با مرگ، شناخت باورهای خودکار و غیرمنطقی و همچنین تکالیف رفتاری و فنون شناختی از عوامل تأثیرگذار در درمان

نتایج آزمون لوین (جدول ۳) نشان می‌دهد که چون سطح معنی داری بدست آمده بزرگتر از ۰/۰۵ می‌باشد. بنابراین پیش فرض همگونی یا یکسان بودن واریانس ها در گروه های آزمون و کنترل جهت انجام تحلیل کوواریانس رعایت شده است.

جدول شماره ۴- تحلیل کواریانس مرتبط با بررسی اثرات گروه درمان شناختی-

رفتاری بر اضطراب مرگ						
منبع	مجموع	درجه	میانگین	F	معناداری	اندازه
تغییرات	مجدورات	آزادی	مجدورات			ی
اثر						
پیش	۵۷۸۸۸	۱	۵۷۸۸۸	۱۰۹۳	۰/۱۸	۰/۱۰
آزمون						
اثرمداخله	۴۵۲۶۶۲	۱	۴۵۲۶۶۲	۱۵۰۰۹۵	*** (۰/۰۰۱)	۰/۴۷

با توجه به جدول ۳ گروه درمانی شناختی- رفتاری بر اضطراب مرگ سالمندان سوگوار مؤثر بوده، به طوری که باعث کاهش میانگین های پس آزمون در گروه آزمون شده است.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که گروه درمانی شناختی- رفتاری بر اضطراب مرگ سالمندان مؤثر بوده و موجب کاهش میانگین نمرات اضطراب مرگ در پس آزمون گروه آزمون شده است.

نتایج فوق با مطالعات جانی، مولایی، جنگی قرچه بیگلر و پور اسمائیلی (۱۳۹۳)، غلامعلی پور و اسماعیلی (۱۳۸۹)، عزیز و مؤمنی (۱۳۹۳)، Gandy (۲۰۰۷)، فرامرزی، عسکری و تقوی (۱۳۹۱)، Malkinson (۲۰۰۱) و Azaiza (۲۰۱۰) همسو می‌باشد (۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۱۳، ۱۹، ۲۳). فراتحلیلی که جهت بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر اختلالات اضطرابی انجام شد که نتایج پژوهش آن نشانگر اثربخشی بالای درمان شناختی

تشکر و قدردانی

از سالمندان عزیز و همه نهادهایی که در این پژوهش همکاری داشتند، صمیمانه تقدیر و تشکر می‌کنیم.

هستند، که در این درمان بکار گرفته شدند. با توجه به کاربرد وسیع درمان شناختی رفتاری و تأیید اثر بخشی آن در پژوهش‌های مختلف، به نظر قابل توجه است که گروه درمانی شناختی رفتاری در کاهش اضطراب مرگ سالمندان مورد تأیید قرار گیرد. بدین ترتیب، نتایج این پژوهش شناخت ما را از اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری در سالمندان سوگوار گسترش می‌دهد. درعین حال لازم به ذکر است اگرچه این پژوهش به شناخت جامع‌تری از اثر بخشی گروه درمانی شناختی-رفتاری بر اضطراب مرگ در سالمندان دست یافته است، اما لازم است به عوامل مؤثر در تشدید اضطراب مرگ و همچنین مقایسه‌ی میزان اثر بخشی درمان‌های مختلف در کاهش میزان اضطراب مرگ سالمندان بطور مفصل پرداخته شود و پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی مورد بررسی قرار گیرند. همچنین پیشنهاد می‌شود که نقش عوامل فردی، خانوادگی، محیطی و رشدی در میزان اضطراب سالمندان سوگوار مورد پژوهش قرار گیرد.

■ References

1. Bailley S E, Dunham K, Kral M J. Factor structure of the grieve experience questionnaire (GEQ). *Death studies*, 2000, 24, 721 – 738. Taylor & Francis.
2. Sadock BJ, Sadock VA. (Eds.) *Kaplan and Sadock's Synopsis of Psychiatry (9th Ed.)*. Philadelphia: Lippincott NewYork: Williams & Wilkins, 2003.
3. Ahmadi K, *Principles and techniques of crisis intervention*, Tehran. Higher Education Institute of Applied Science and the Red Crescent ,2009.P.36.
4. American Psychiatric Association. *Diagnostic and statistical manual of mental disorders*, 4th ed., text rev.). Washington, DC: Autho,2000.
5. Dadsetan P.[*Criminal Psychology (Persian)*] . 8sted. Tehan: Samt Publications. 2011: 98- 103.
6. Mousazadeh T, Narimani M, *Elderly psychology*. Ardabil.Bagh Rezvan .2004. P.45.

7. Beck J, Questions and Answers about Cognitive Therapy , Beck Institute for Cognitive Therapy and Research, 2008 , p: 134.
8. Navabzad SH, Theories of counseling and group psychotherapy. Tehran, Samt .2004.P.56.
9. GHamarikivi H, Fathi D. Theories of counseling and group psychotherapy (Theories and techneq). Ardabil. Mohaghegh Ardabili University. 2015.P.97.
10. Haghranjbar F, Ashktorab T, Dadgari A , examined the effectiveness of cognitive behavioral therapy on depression. Scientific journal Medical Shahid Sodoghi Yazd university, 2010; 18 (4): 299-306.
11. Pedram M, Mohamadi M, Naziri GH, Aiinparast N, effectiveness of cognitive-behavioral therapy Anxiety, depression and hope for women with breast cancer community. Woman and community of women, 2010; 1 (4 , 4): 61-75.
12. Dehghani F, Neshatdost H, Molavi H, Nilfrosh M. Review the effectiveness of cognitive behavioral stress management on anxiety and depression in women with alopecia areata. Journal of Clinical Psychology, 2009, No. 2, Summer, 1-9
13. Azizi M, Momeni KH, The effectiveness of cognitive therapy on decreasing depression and anxiety in elderly women Krmanshah. mjlh clinical research Paramedical Sciences, 2014, 3 (3):
14. Belsky J. The psychology of aging belsky, brooks/cole publishing company. 1999:P 368.
15. Masodzadeh A, Satar J, Mohamadpoor R, Madanlo kordi H, The incidence of death anxiety among employees Bymarstandvltly Sari in spring 2008. Journal of Mazandaran University of Medical Sciences, 2008, 18 (67): 90-84.
16. Burke L .rvanshnasy growth. (Volume II). (Translator, Seyed Mohammadi, 2008). Tehran: Arasbaran publication, 2001.
17. Lang AJ, Stein MB. (2001) Anxiety Disorders: How to recognize and treat the medical symptoms of emotional illness. Geriat; 56(5):24-7& 31-4.
18. Ghufuran M. Impact of widowhood on Religiosity and death anxiety among senior citizens. Journal of the Indian Academy of Applied Psychology .2008, 34(1):175-180.
19. Ghorbanalipour, M. Ismail A. the effectiveness of the therapy on anxiety mean the death of the elderly, mental health counseling Journal of culture; 2012, 3 (9): 68-54
20. Templer D. I. The construction and validation of a death anxiety scale. Journal General Psychology, 1970, 82, 165-177.
21. Faramarzi S, Asgari K, Taghva F. Effectiveness of cognitive-behavioral therapy on adjustment rate of high-school students with abnormal grief. J Res Behav Sci 2013; 10(5): 373-82
22. Rajabi GH ,Bohrani Ma, Death Anxiety Scale factor analysis question, Journal of Psychological 20, 2001, pp. 344-331.

23. Jani S, Molaei M, JangiGojebiglou S, Pouresmali A.. Effectiveness of Cognitive Therapy Based on Religious Beliefs on Death Anxiety, Social Adjustment and Subjective Well-being in the Cancer Patients, *Ilam Journal of Medical Sciences*, 2014,2(5):94-103
24. Gandy P. A psycho educational group treatment model for adolescence with behavior problems Based on an integration of Bowen Theory (BT) and Rational-Emotive therapy (RET), California school of professional psychology. San Francisco Campus, Allian International University; 2007.
25. Faramarzi S, Askari K, Taghavi F, Evaluation of the effectiveness of cognitive behavioral therapy on the compatibility of students with abnormal grief. *Behavioral Sciences Research Journal*, 2012, 10 (5): 373-382.
26. Malkinson R. Cognitive-behavioral therapy of grief: A review and application. *Research on Social Work Practice* 2001; 11(6): 671-98.
27. Azaiza F, Ron P, Death and dying anxiety among elderly ARAB muslims in Is . *Death Studies*, 2010, 34: 351-364.
28. Olatunji BO, Cisler JM, Deacon BJ, Efficacy of cognitive behavioral therapy for anxiety disorders: a review of meta-analytic findings . *Psychiatr Clin North Am*, 2010; 33(3): 557-77.
29. Dion AR. A single case study of a survivor of suicide using Bowen therapy and grief counseling. [Dissertation]. California school of professional psychology San Francisco Campus Allian International University. 2003.